

РЕШЕНИЕ

№ 2967

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2086** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на М. Х. О. от [населено място] срещу Решение № 2153-21-21 от 04.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба и срещу Разпореждане № 21221511430 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ при ТП на НОИ С. - град. В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон, с обжалваното решение неправилно е потвърдено, че пенсията не следва да се увеличи с проценти 3,8 на сто за 2018 г. и 5,7 на сто за 2019 г. Според § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО административният орган е задължен да осъвремени, преизчисли и индексира пенсиите за ОСВ съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането им до 24 декември 2021 г. включително, „без да прави разлика за реда по който е направено увеличението за съответната година. Волята на законодателя, била да се включат всички предходни увеличения на пенсиите. Процентът за 2018 г. - 5,7 %, надхвърлял коефициентите за година осигурителен стаж - 1,169 за 2018 г. и 1,2 за 2019 г. Според жалбоподателката неправилно годините на отложено пенсиониране, които били 2 години от общия ѝ осигурителен стаж, не са преизчислени с тежест 1,35 %. Направено е искане за отмяна на оспореното решение и за правилно прилагане на § 7е от ПЗР на КСО.

В съдебно заседание по делото жалбоподателката се явява лично и с адв.М., която

поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорения административен акт, като издаден в нарушение на материалния закон, при допуснато нарушение на съществени процесуални правила. Счита решението за явно несправедливо. Поддържа, че при последното преизчисление на пенсията, считано в сила от 25.12.2021 г., е следвало да бъдат отразени увеличението на пенсията на жалбоподателката през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Не претендира за разности. Моли при определяне на юрисконсултското възнаграждение да бъде взето предвид, че жалбоподателката е пенсионер.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ-С. град, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Поддържа, че при определянето на пенсията стриктно е приложен закона. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В срока представя писмени бележки по делото със съображения по същество.

Административен съд София – град, III отделение, 36 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

С Разпореждане № [ЕГН] от 11.11.2016 г. на ръководител по ПО на М. Х. О. е отпусната лична пенсия за ОСВ за зачетен осигурителен стаж 36 години, 9 месеца и 21 дни от трета категория труд, в минимален размер до определянето му по реда на КСО. С последващо разпореждане от 22.12.2016 г. е постановен действителният размер на пенсията, като при изчислението му са зачетени 2 години отложено пенсиониране, умножени по процент 4 на сто. След отпускането ѝ пенсията е преизчислявана и осъвременявана съгласно действащите през годините законови разпоредби.

С разпореждане от 01.04.2020 г. пенсията е преизчислена за осигурителен стаж 38 години, 09 месеца и 24 дни.

С Разпореждане № 21221511430/01.01.2022 г. личната пенсия за ОСВ на М. Х. О. е преизчислена от 25.12.2021 г. на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО в размер 1 941,64 лв., ограничен на основание § 7 от ЗБДОО/2021 г. на 1 500,00 лв.

След обжалване на последното разпореждане е постановено оспореното в настоящото производство Решение № 2153-21-21/04.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което жалбата срещу разпореждането от 01.01.2022 г. е оставена без уважение, като неоснователна.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 10.02.2022 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 24.02.2022 г., т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 118 от КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като

такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С последната редакция на чл. 70, ал. 1 от КСО, в сила от 25.12.2021 г., е увеличена тежестта на една година осигурителен стаж във формулата за определяне на размера на пенсиите, като е прието, че размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като дохода, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент: по т. 1 - от 1, 2% на "1, 35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане"; по т. 2 - "1.2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1".

Дохода, от който се изчислява размера на пенсията, се определя, като средномесечния осигурителен доход за страната (определян от НОИ) за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията, се умножи с индивидуалния коефициент на лицето - чл. 70, ал. 3 от КСО.

Съгласно разпоредбата на § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО (нов - ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г.), отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1, 35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Според § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя дохода, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително.

Според чл. 100 от КСО, пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, се осъвременяват ежегодно от 1 юли, с решение на Надзорния съвет на Националния осигурителен институт, с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година.

По силата на § 53, ал. 1 от ПЗР от ЗИД на КСО (обн. в ДВ, бр. 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 99 от 2017 г.) и на § 7б, ал. 1 от ПЗР на КСО (ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите за трудова дейност не подлежат на осъвременяване по чл. 100 от КСО, а нарастването им е законодателно уредено по друг ред - чрез преизчисляването им с по-голяма тежест на осигурителния стаж. Процента на осигурителния стаж нараства от 1, 1 на 1, 126 през 2017 г., на 1, 169 през 2018 г. и на 1, 2 през 2019 г., съответно съгласно чл. 11 от Закона за бюджета на ДОО за 2017 г. (отм.), чл. 11 от Закона за бюджета на ДОО за 2018 г. и § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Според текста на § 53, ал. 2, изр. трето от КСО (изм. и доп. - ДВ, бр. бр. 99 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г. отм., бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), преизчисленият

размер се определя, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което се осъвременява, преизчислява и индексира, съобразно нормативната уредба, действаща след датата на отпускане на пенсията.

Съгласно § 76, ал. 1-2 (нов - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), през 2019 г. пенсиите не се осъвременяват по чл. 100, размера към 30 юни 2019 г. на пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се увеличава от 1 юли 2019 г. с процент 5.7, а според § 7в, ал. 1 и 3 (нов - ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1.2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж, когато преизчисленият размер на пенсията по, ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер.

Следва да се отчете, че от 1 юли на 2018 г. и 2019 г. окончателният размер на пенсиите се определя след сравняване на два размера - на преизчисления размер с оглед по-високия процент осигурителен стаж и на размера, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди преизчислението (определен по стария по-нисък процент към 30 юни на съответната година) със съответен коефициент - 3, 8 за 2018 г. (видно от заключението на вещото лице 3, 819 % е стойност, представляваща размера на увеличение на процента през 2018 г.) и 5, 7 за 2019 г., като умножаването с посочените проценти не представлява осъвременяване по чл. 100 от КСО за 2018 г. и 2019 г., а е само начин да се гарантира увеличението на пенсиите през 2018 г. и през 2019 г. при преизчисляването им с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1, 169 (за 2018 г.) и 1, 2 (за 2019 г.) на сто за всяка година осигурителен стаж, и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж.

В случая М. О. има безспорен зачетен осигурителен стаж 38 години, 9 месеца и 24 дни от трета категория труд, в това число 2 години на отложено пенсиониране, от които с правно значение са само годините и месеците. Както бе посочено, още при отпускането на пенсията времето на отложеното пенсиониране в размер на 2 години е умножено по процент 4 на сто на основание чл. 70, ал. 2 от КСО, според която за лицата, които са придобили право на пенсия по чл. 68, ал. 1 и 2 и продължат да работят след датата на придобиване на правото, без да им е отпусната лична пенсия, стойността на процента за всяка година осигурителен стаж след тази дата е 3, а от 1 януари 2012 г. - 4, и съответната пропорционална част от тези проценти за месеците осигурителен стаж, като процентът за всяка година осигурителен стаж след датата на придобиване на правото по чл. 68, ал. 1 и 2 се определя за действителен календарен осигурителен стаж, без превръщане, придобит след 31 декември 2006 г.

Видно от обжалваното решение, и при процесното преизчисление на пенсията по реда на § 7е от ПЗР на КСО времето на отложено пенсиониране е умножено по 4 % на основание цитирания чл. 70, ал. 2 от КСО: $2 \text{ години} \times 4\% = 8\%$

Претенцията на жалбоподателката годините на отложено пенсиониране да бъдат умножени по новия процент на осигурителния стаж по чл. 70, ал. 1 от КСО - 1,35 %,

са неоснователни, тъй като, процентът на времето на отложено пенсиониране е регламентиран в чл. 70, ал. 2 от КСО, като уреденият в последната алинея процент се явява по-висок от този по ал. 1.

Спорът по делото е и относно претендирано увеличение на пенсията с 3,8 % за 2018 г. и с 5,7 % за 2019 г. Претенциите на жалбоподателката, че пенсията ѝ следва да се увеличи и по тези проценти, са неоснователни.

С чл. 100 от КСО законодателят, както беше посочено, е регламентирал ежегодно осъвременяване от 1 юли на пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, с определен с решение на надзорния съвет на НОИ процент.

По силата на § 53, ал. 1 от ПЗР от ЗИДКСО /обн. в ДВ, бр. 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ. бр. 99 от 2017 г./ и на § 76, ал. 1 от ПЗР на КСО (ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г./, през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите за трудова дейност не подлежат на осъвременяване по чл. 100 от КСО, като нарастването им е законодателно уредено по друг ред - чрез преизчисляването им с по-голяма тежест на осигурителния стаж. Процентът на осигурителния стаж нараства от 1,1 на 1,126 през 2017 г., съответно на 1,169 през 2018 г. и на 1,2 през 2019 г., като след преизчисляването на пенсията със съответния по-висок процент за осигурителния стаж размерът ѝ се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията до преизчисляването ѝ.

От 1 юли на 2018 г., във връзка с новата ал. 3 на § 53 от ПЗР на КСО, и от 1 юли 2019 г., във връзка с § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО, окончателният размер на пенсиите се определя след сравняване на два размера - на преизчисления размер с оглед по-високия процент осигурителен стаж и на размера, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди преизчислението /определен по стария по-нисък процент към 30 юни на съответната година/ със съответен коефициент - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г. Или както по § 53 от ПЗР на КСО, така и по § 76 и § 7в от ПЗР на КСО преизчисляването на пенсиите е не с определен процент - 3.8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., а по по-благоприятния в конкретния случай начин - или чрез повишаване на коефициента на осигурителния стаж, или директно с посочените проценти, като двата способа не се кумулират.

Същият принцип е заложен и в § 7е, ал. 3 от ПЗР на КСО, според която преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето. Аналогично е и в § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО.

В § 7е, ал. 2 е регламентирано, че преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. Така и в разпоредбата на § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Подобно на § 53, ал. 2 и на § 7в, ал. 1, и в § 7е от ПЗР на КСО е заложено увеличение на пенсиите само чрез нарастване на тежестта на осигурителния стаж - 1,35 % за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този

процент за месеците осигурителен стаж без превръщане, като е поставено изрично условие - ако това е по-благоприятно за лицето. В този смисъл - преизчислението по § 7е от ПЗР на КСО замества тези по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО и по § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Неоснователно жалбоподателката претендира, че в случая не е спазено изискването на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО след преизчисляването по ал. 1 пенсията да се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. Претендирайте проценти - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., са неприложими при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г.: Тези проценти са предвидени не за общо увеличение на всички пенсии, а за гарантираното им увеличение през 2018 г. и 2019 г. с оглед при по-високата тежест на осигурителния стаж. Двата способа за увеличение на пенсиите - чрез по-висок коефициент на осигурителния стаж или чрез директно умножаване на точно определен размер на пенсията със спорните коефициенти, не се кумулират, а се прилага по-благоприятният за лицето. В тази връзка - увеличението на пенсията от 25.12.2021 г. с по-високия процент за осигурителния стаж - 1,35 %, изключва след това пенсията да бъде увеличена и по определен процент - единият способ изключва другия.

Увеличението с 3,8 % касае само определен конкретен размер на пенсията - този преди преизчислението /посочен в § 53, ал. 3/ - към 30.06.2018 г., който е определен с тежест на осигурителния стаж 1,126. Увеличението с 5,7 % също касае само определен конкретен размер на пенсията - този към 30.06.2019 г. /посочен в § 76, ал. 2/, определен при тежест на осигурителния стаж 1,169. Тези коефициенти не могат да бъдат прилагани по аналогия при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г., което е и с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1,35, и „поглъща“ предходните.

Видно от § 7е от ПЗР на КСО преизчисляването на пенсиите на това основание, за разлика от осъвременяването им по чл. 100 от КСО, не представлява увеличение на стария им размер с определени проценти, а се изразява в ново изчисляване на първоначално определения размер на пенсията със законодателно установена нова по-висока тежест на стажа - 1,35 %, върху който се начисляват всички осъвременявания, преизчислявания и индексирания на пенсията съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. В тази връзка, в § 53 от ПЗР на ЗИДКСО законодателят е използвал термина „увеличение“ а не осъвременяване, преизчисляване и индексирание. Редът за преизчисляване на пенсиите по § 7е от ПЗР на КСО, предвиждащ замяна на приложимите предходните години проценти осигурителен стаж с тези по чл. 70, ал. 1 от КСО, се явява специален и изключва алтернативния ред за увеличение на пенсиите по § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО и по § 76, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на издаването му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли, като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 36 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. О. от [населено място] срещу Решение № 2153-21-21 от 04.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба и срещу Разпореждане № 21221511430 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ при ТП на НОИ С. - град.

ОСЪЖДА М. Х. О. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100(сто) лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: